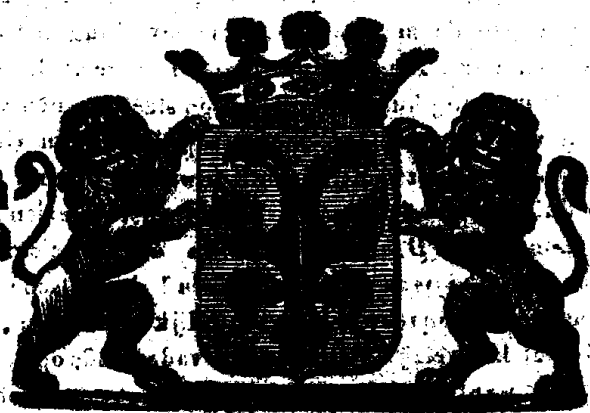

ARNHEMSE COURANT

ZONDAG 26 JULI.

De prijs desz Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag is 1/5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Welke achtig: het bestuur heeft voor de provinciale staten-vergaderingen!

de provinciale staten... als het vijfde rad aan een wagen. Men volledig in staat te stellen tot het vervullen hunner roeping, acht men niet noodzakelijk.

Het is niet nodig — zegt de gouverneur van Gelderland — dat elk lid gelegenheid hebben om de stukken, die op eenig voorstel betrekking hebben, in te zien; daarvoor benoemt de vergadering eene commissie en die kan inzage innemen voor allen.

Wanneer men aan iemand voorstelt, om het een of ander punt te beslissen, zal deze dan niet van den voorsteller worden; en als diens eersten pligt beschouwen, dat hij hem in staat stelle, om uit eigen oogen vonnis te vellen? Wat zou men van hem verwachten?

Wanneer men hem niet alleen die beslissing neemt, maar ook gemeenschap met anderen, zoo wil bestaan een paar uwer de stukken wel ter inzage geven, maar die moeten u dan maar vertellen wat er instaat?

Geen lid eener vergadering kan eenig punt, hetwelk tot hare werkzaamheden behoort, volgens zijnen pligt behoorlijk beslissen, althans hij zich door eigen oogen overtuigd heeft; en hij die dit verhoort, belemmert behoorlijke pligtvervulling.

Eigen onderzoek, eigene overtuiging is te noodig om de zaak te beslissen, en het is gewigtigen pligt, tegenwoordiging, aan welke leden men het kennis der stukken, op grond van welke zij eene beslissing nemen moet, onthoudt? Het past volkomen aan een bestuur, welks wrees het zelfs tot de vreedste dragenden, tot einde openbaarheid te maken, zijne toevlugt doet op hen, te willen, dat men beslissen zal zonder de stukken te hebben gezien. De achtig is volkomen consequent in den zin der dienaren der dusternis.

De achtig is volkomen consequent in den zin der dienaren der dusternis. Het onderzoek der stukken acht de gouverneur de commissie voldoende; het is niet, dat hij niet de gansche beslissing van de commissie alleen opdraagt.

De overige leden moeten nu toch haar besluit rigten naar de wijze, op welke die commissie de zaak voordraagt, wat door de zaak, welke het onderwerp van overweging uitmaakt, hetzij door de mindere hebbelijkheid, om zoodanige verslagen goed in te rigten, hetzij uithoofde van eene onjuiste beschouwing der commissie of van de meerderheid harer leden, — geheel verkeerd kan wezen.

In elke vergadering, vooral wanneer zij nog al talrijk is, is het nuttig, meestal zelfs noodzakelijk, dat men eene commissie van onderzoek en berigtgeving benoeme; maar niet ten einde de leden naar huane voordragt beslissen, maar ten einde verzekerd te zijn, dat er werkelijk personen in de vergadering tegenwoordig zijn, welke de zaak bepaaldelijk onderzocht hebben. Het zou anders ligt, vooral bij ons, bij welke publieke belangen als bijzaak beschouwd en dus dikwerf met zeer weinig zorg behandeld worden, kunnen gebeuren, dat door niemand een bepaald onderzoek der zaak had plaats gehad.

Dit wordt door het benoemen eener commissie belet, en zelfs de nauwgezette onderzoeker zal, na haar verslag, beter een besluit kunnen nemen, dewijl hij nu in staat gesteld is de resultaten van eigen onderzoek met die van dat van anderen te vergelijken en het een door het andere aan te vullen of te verbeteren. Maar het onderzoek der commissie ontslaat hem niet van de verplichting, om zelf alles nauwgezet na te gaan en zich eene eigene, zelfstandige overtuiging te vormen. De mogelijkheid daartoe mag hem niet ontnomen worden; zijner traagheid mag geen grond van versoepeling gegeven worden. Dit intusschen geschiedt in de staten-vergadering van Gelderland. De belangen, aan hare leden toevertrouwd, zijn waarschijnlijk van te gering belang in het oog des gouverneurs of des lastgegenden ministers, om verstandige, op eigen inzicht en overtuiging rustende, besluiten te behoeven.

Ook in Zuid-Holland toonde men, de achtig, welke men voor de provinciale staten heeft en hoe men hunne goedkeuring als eene zaak van enkel vorm beschouwt, welke niet geweigerd kan worden. Men was zoo verzekerd, dat de staten der provincie onder den plak des gouverneurs zaten en hem niet zouden

durven wederstaan, dat men reeds in voorraad het bouwen van een krankzinnigenhuis in de residentie, alwaar men het meest de behoefte aan zulk een gesticht gevoelt, had aanbesteed. Men begreep, de staten zouden, wanneer de zaken reeds zoo ver gekomen waren, geene verandering te weeg brengen. Men poogde aldus aan de vergadering eenen zedelijken dwang aan te doen. Hoe het kwam, is ons onbekend, maar zelfs de gedweeë Zuid-Hollandsche staten weigerden ditmaal de gevraagde toestemming en ten minste nog een jaar langer moeten de ministers zich van deze wijkplaats beroofd zien.

Het is, inmiddels, weder een blijk, hoe veel achtig men voor zoo aanzienlijke vergaderingen, als die der provinciale staten, bij ons bestuur heeft. In de eene provincie wil men ze in den blinde, op goed geluk af of de commissie hen nauwkeurig omtrent alles, wat het besluit moet wettigen, heeft ingelicht, laten beslissen; in de andere twijfelt men zoo weinig aan hunne zeldzaam falende goedkeuring, beschouwt men hunne toetreding zoo zeer als eene zaak van louter vorm, — dat men al in voorraad handelt, alsof de goedkeuring gegeven ware. Zoo constitutioneel en verstandig handelt de regering van het behoud!

Buitenlandsche berichten.

ITALIË.
Rome, 25 juli. Wij zijn nog altijd zonder staatssecretarissen. Ook de met smart verlangde amnestie blijft nog steeds uit. — De spoorwegen houden aler gemoederen bezig. Men zegt, dat er vier prelaten tot commissarissen benoemd zijn geworden, belast met het ontvangen en onderzoeken der verschillende ontwerpen. Men zegt, verder, dat eene engelsche maatschappij drie millioen ponden St. tot ondersteuning der onderneming heeft aangeboden.

ZWITSERLAND.
Zurich, 28 juli. Het werk der constitutie in Bern is voleindigd. Na langdurig onderhandelen is men het tot zelfs omtrent de materiële vragen eens geworden. Het Bovenland heeft, ondanks zijne bank van hypotheken, het minste daarbij gewonnen. Dit gewest heeft, namelijk, zeer aanzienlijke armen-goederen; tienden en grondrenten zijn daar grootendeels afgekocht; in het Emdental, daarentegen, is dit niet het geval; daar zijn vele armen. Het pauperisme neemt er dagelijks toe. Het Bovenland had alzo, door de geprojecteerde centralisatie van het armwezen, opheffing der tienden en grondrenten van staatswege, invoering eener belasting op het vermogen, slechts kunnen verliezen. Niettemin gedroegen de armen gevaardigden zich, bij de behandeling der zaak, op verre na niet op klingsaatsig stude meesten han-

ner ~~uitgeloopen~~ ; zij beschouwden dit onderwerp steeds in verband met de zuiver politieke aangelegenheden. Toen men, echter, geen acht wilde geven op hunne wenschen, verlieten zij de zaal der wetgevende vergadering en gingen naar huis. Nu konden de overige leden van den raad niets uitrigten; de stem des *Revenlands* was veel te magtig, dan dat men het had durven wagen, de beraadslagingen, zonder hetzelfde, voort te zetten.

Men opende daarom onderhandelingen met de *bovenlanders*. Deze toonden zich bereid tot verdere deelneming aan de beraadslagingen onder de voorwaarde, dat voor alles het gehate recht van terugroeping, (dat is, de willekeurige afzetting der ambtenaren) uit het ontwerp van constitutie zou worden weggelaten. Op deze wijze alzo is die anti-republikeinsche instelling gevallen. Dit mishagde aan *Ochsenbein*; want zich reeds op eenen regerings stoel droomende, meende hij, zonder dat recht, niet te kunnen regeren, en stemde derhalve voor de verwerping van het geheele ontwerp; evenzoo *Sury* en *Neuhaus*. Deze stap zal, echter, geen grooten indruk bij het volk te weeg brengen. De aanneming der constitutie komt mij ontwijfelbaar voor.

PRUISSEN.

Van den Rijn, 25 juni. De verklaring des konings van Denemarken, aangaande de inlijving der duitse hertogdommen Sleeswijk en Holstein, in de deense monarchie, dringt de gemoederen en harten van alle Duitschers tot onderling aansluiten. Zoo wordt dan weder eens nieuwe daad van politisch beleidiging aan ons vaderland beproefd, gelijk zulks overigens, na het prijagen van Luxemburg, ieder denkende moest voorzien. Den Rijnlander past het bovenal en boven alle duitse stammen, tegen de ondernomene daad te protesteren; want, indien men het beroep op den franschen en russischen waarborg der vereenigde deense bezittingen met de reis naar Kopenhagen, van den listigen staatsman *Deazes*, die het vertrouwen van *Louis Philippe* in hooge mate geniet en zich voor eenen aanverwant der deense konings-familie uitgeeft, in verband brengt, zoo komt van zelf het denkbeeld bij ons op, dat ook hier Frankrijk weder de hand in het spel heeft en eens verwakking van Duitschland, door het afscheiden der hertogdommen Sleeswijk en Holstein, met recht als een' beteekenenden stap naar de Rijn-grenzen beschouwt. Ieder protest tegen de deense onderneming is alzo tevens een protest tegen de fransche aanspraken op het stuk lands, tot hetwelk wij behooren, — aanspraken, welke, wel verre van nipt te sterven, gelijk men dikwijls voorgeeft, door het minste werk der heeren *Thiers* eens ongemeen hooge betekenis hebben verkregen. Het streven naar de Rijn-grens is wellicht het eenige punt, waarin alle fransche partijen, regering en volk, overeenstemmen. De familie *Orleans* begrijpt zeer wel, dat de verovering der Rijnlanden voor haar het krachtigste middel zijn zou om zich op den troon te bevestigen, want de roem van gelukkige krijgsoverwinningen heeft bij den grooten hoop der franschen altijd voor het hoogste goed gegolden, wat een vorst voor zijn volk kan verwerven. Gelijk de aanhangers der juldynastie zich aan den bedriegelijken droom overgeven, om eenen prefect naar Keulen te zenden, — zoo schreeuwen de legitimisten ook bestendig naar de Rijn-grens, om de massa des volks voor zich te winnen; en het denkbeeld der fransche liberalen vindt een getrouw afdruksel in het geschiedboek van een' hunner hoofdleiders, den voormaligen minister *Thiers*. Geen duitse land is derhalve meer betrokken bij de ongehoorde gebeurtenissen in het noorden, dan de Rijn-provincie, welke, zoo zij al niet in den zelfden toestand met Sleeswijk-Holstein verkeert, toch evenzeer de ongelegte aanspraken eener vreemde mogendheid vreezen moet, welke zich, ter bereiking van haar doel, bedient van de deense verwickelingen. Het is niet genoeg, dat onze vorsten den koning *Christiaan* zoo antwoorden, als dit waarschijnlijk zal geschieden, — het duitse volk moet, tegenover het deense, eens krachtige en waardige houding aannemen, en, gelijk de Deenen hunne regering tot dien maatregel gedrongen hebben, zoo ook moeten wij, van onze zijde, de duitse staatsmannen tot krachtig handelen weten aan te sporen. Eens bijzondere verplichting daartoe rust op de in dit oogenblik vergaderde duitse landdagen en het is niet twijfelachtig, of zij zullen zich op eens zochting afdwingende wijze aan deze taak

kwijten. Wat het volk betreft, — dat alle steden en plaatsen de meeningen harer bevolking ter ooren brengen harer landsheeren, welke in deze uitdrukking van de meening hunner onderdanen slechts eenen waarborg voor hunne eigene heerschappij kunnen vinden. Op alle lippen zweeft de vraag: welken weg zal thans de duitse bond inslaan? Zal zij rustig toezien, dat de koning van Denemarken alleen en op zichzelf een duitse vraag beslisse? Neen! de duitse bond moet en zal onverwijd krachtig handelen, wil hij niet het welzijn des geheelen vaderlands op het spel zetten; want eens herhaling der luxemburger gebeurtenissen zou ons te duidelijk bewijzen, dat het duitse grondgebied toekomt aan den eersten den besten, die er de hand oplegt op dan, — dat dan Pruisen, Beieren en Hessen voor hunne bezittingen aan den Rijn, wij, Rijnlanders voor onze onafhankelijkheid, ons germanismus beven. De holsteinsche aangelegenheid is — met één woord — de proefsteen van den duitse bond.

ENGLAND.

Londen, 22 juli. Sir *R. Peel* is (nog niet geheel hersteld van het ~~aan~~ overkomen toeval) in het Lagerhuis verschenen, en heeft op de eerste bank der oppositie plaats genomen.

De stelling der ministers is dan ook uiterst moeilijk, en men voorziet niets anders dan de verwerping van de voorstellen. Althans bij de lords. De vraag zal dan zijn of lord *J. Russell* zich bij magte zal gevoelen, om de ontbinding van het Parlement te beproeven, dan wel af zal treden.

FRANKRIJK.

Parijs, 22 juli. De *Moniteur* bevat eens reeks van koninklijke ordonnantiën, tot benoeming van 24 nieuwe pairs, meendeels afgevaardigden of gewoone afgevaardigden.

— De kiezers-vergaderingen zijn hier in verscheidene openbare plaatsen geopend geworden, en allen hebben zich gekenschet door de orde en bedaardheid, in dezelve heerschende. De belangen van de hoofdstad van Frankrijk werden behandeld en besproken met evenveel bedaardheid als verstandig voordeel.

— De prins *Joseph Poniatowski*, achterneef van den laatsten koning van Polen, en derhaarder, had verscheidene operas, welke met veel bijval in Italië zijn opgevoerd, is te Parijs aangekomen.

— Prins *Lodewijk Napoleon* bevindt zich steeds te Londen zonder de noodige paspoorten te kunnen ontvangen om zich naar Florence bij zijn onden vader te begeven. Men zegt, evenwel, dat lord *Clonduerry* zelfs pogingen gedaan heeft om de moeilijkheden op te heffen en dat de prins den uitslag daarvan met ongeduld verwacht.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 24 juli. In het *Dagblad* dezer stad leest men: »Men vernoot van een' ongetuige, dat een gisteren gevankelijk te Breda zijn binnengebragt twee manspersonen, die zich hadden onledig gehouden met, op het platte-land het aardappel- en of groene struiken, met vitriool-olie of sterkwater te bestrijken, om wellicht daardoor de landlijden, door de zwarte te zwarte vlekken, te doen danken, dat de ziekte in hunne aardvruchten heerschte, en misschien nog om andere redenen; ook verhaalt men, dat de geratte lieden slechts de werktuigen ronden zijn.»

— Men verzekert, dat *Z. M.* de koning voornemens is, in den loop der aanstaande week — waarschijnlijk dingsdag — de stad Schiedam met een bezoek te vereeren.

— *Z. H.* prins *Ernest de Hohentho Langenbourg*, met gevolg, is heden in deze residentie aangekomen en aan het *hétel de l'Europe* afgestapt.

— Met leedwezen vernoot men, dat de berichten, nopens den staat van den aardappel- oogst in den omtrek dezer residentie, ongunstig luiden.

— De bekende egyptische generaal-majoor *Soliman-pacha* heeft gisteren besocht de paleizen, het huis ten *Bosche*, het koninklijk Museum en den *Bazar* van den heer *Boer* en is heden morgen, naar Amsterdam vertrokken. Ook de schilder *Gudin* heeft zich wederom derwaarts begeven, doch wordt spoedig alhier terugverwach. De niet minder beroemde *Pernet* heeft op het *Museum*, onder anderen, met de grootste belangstelling bezigtigd *De ontledkundige les* van *Rembrandt* en *de Stier van de Potter*. Bij herhaling heeft bij deze kunst-gewrochten beschouwd.

— Aan het *hétel de Bellevue* is afgestapt de graaf *P. L. Palfy*, van Weenen, om de baden te gebruiken *'s Hertogenbosch, 28 juli.* De staten van Noord-Brabant hebben gisteren, op het rapport en het voorstel der commissie uit hun midden, vrijdag uit 's Hage wedergekeerd, een besluit genomen, dat alle toejuiching verdient, omdat het de gegronde hoop geeft, dat de gebrekkige waterleiding in deze provincie, waardoor thans nog duizende banders hooiland onvruchtbaar zijn, weldra zal worden verbeterd; zij hebben, namelijk, het ontworpen kanaal van inundatie en uitwatering van Grave naar Geertruidenberg voor een aanzienlijk gedeelte van dit gewest nuttig verklaard, en bepaald, dat de belanghebbende landerijen in de kosten van dat kanaal naar den maatstaf van het aan te brengen nut, zullen bijdragen eens som van f 900,000. Zij hebben wijders, nopens de uitvoering, maatregelen beraamd, en ten aanzien der byzagen bepalingen gemaakt, die op de meest yuzinnige gronden rusten, en die aan de betrokken ingelanden alle gelegenheid ter verdediging hunner rechten en ter medewerking hunner eigen belangen vernaken.

Breda, 22 juli. Gisteren werd, onder geleide der koninklijke marechaussées, in het huis van arrest alhier binnengebragt een naar het ons toeschepen de tigt gekleed heer. Naar men vernoot, zou het de persoon van *A. van Delft* zijn, laatstelijk koopman in tabak, sigaren, ons, gewoon hebbende op schiedamschen dijk te Rotterdam, die, aldaar in staat van faillissement gesteld zijnde, aanspraak tot vermoedens van fraude moet hebben gegeven, en tot beschruidgingen van frauduleus bankroet, ten gevolge waarvan hij bij de hertogsche regering moe opgevocht zij, die hem door hare marechaussées te aan onze grenzen liet brengen, alwaar hij een deense is uitgeleverd. Tijdens zijne gevangenneming bezog hij zich te Antwerpen, waar hij een grooten winkel in tabak en sigaren had opgeket. Den 25sten dezer zal hij, onder behoerlijk geleide, naar Rotterdam worden vervoerd.

Utrecht, 22 juli. Gisteren is het bouwen van een badhuis aan de Rijnkade aangevaneet, en voor de som van f 13,600 aangenomen door den heer van *Water*.

Zeeuwarden, 22 juli. Bij het geregeld onderzoek ter hute des *Steenwijk*, vernoot men, dat de *W. J. J. J.* is in hare bedade in aarden potten geferd voor f 2000 aan zilvergeld (waaronder veel geds tot inwisseling opgevraagd geds) en papieren van waarde, or zat bij *W. J. J. J.* nog wel meer te vernemen komen; hare madatschap bedragt, zegt men, m. f 6000. Zij leefde in de eerdere armode, was steeds in luppen gekleed, moesig op lijf en weinig bits en ongeellig van karakter, en gebruikte veel tijds afval van groenten en ander, slechts voor die en geschikt, vedsat de zij op de mesthoopen te eonochte.

Zwolle, 28 juni. Nadat gisteren *Z. Exc.* de staatsraad-gouverneur en verscheidene hooge antipittes dezer provincie van hier naar Kampen gereden waren, om van daar heden morgen ten 3 ure, per stoomboot *Arctus*, *Z. M.* den koning op zee te gemoet te stevenen; nadat heden morgen vroeg dese stad te feestelijk van hem had, dewijl zij bijna alle herten de nationale of koninklijke vlaggen wapperden, — vernamen wij, omstreeks ten 9 ure, dat gemelde stoomboot omstreeks ten 4 ure het koninklijk stoomjacht ontmoet, hetwelk voor den *Kötel*, van Schotland en Kampen, was ten *W. J. J. J.*, en dat *Z. Exc.* de gouverneur, op het koninklijk jacht overgegeven, van daar is terug gekomen, met het bericht, dat *Z. M.*, door de zeereis enigzins vermoedens spoor, vedsat de *W. J. J.*, den 28ste uren te willen uitrusten, eerst ten 12 ure ure te Kampen aankomen en van daar, langs den *IJssel*, eerst heden avond aan het *Katervoor* zande aankomen. De *Kamper* bekint terij, die ten drie, en de onze, die ten elf ure wa aangevonden, is dus ingerukt en de audientie alhier uitgesteld op morgen ochtend.

Men denkt alom, dat *Z. M.* den aanstaanden nachten huize van den *gouverneur* zal doorbrengen, alwaar alles tot hoogstdezelfs ontvangst in gereedheid is; morgen, na de audientie, zal *Z. M.*, per de stoomboot *de stad Zwolle*, de werken tot verbetering van het *W. J. J.* sche dijk in oogenblikken herten, en aldaar hoogstdezelfs, vedsat de *W. J. J.*, overstappen, en aldaar terugreis morgen nacht aannemen.

wat productiever in ons hertogdom, want zij zijn zoo erbarmelijk laag, — en gij zult al meer en meer den goeden geest, die hier heerscht, versterken en u-zelven eenen nimmer te verwelken lauwerkrans om de slapen vlechten!

Roermond, den 10den juli 1846.

IJ.

Mijnheer de Redacteur!

In een uwer laatste nummers las ik een artikel, waarop ik niet kan nalaten eenige aanmerkingen te maken, die ik UEd. verzoek, om het belangrijke der zaak, wel te willen plaatsen.

Een, zoo het schijnt, alhier gevormd genootschap, beklagt zich, in hatelijke bewoordingen, over de toelating tot het uitoefenen der praktijk aan doctoren, die een diploma te Giessen gekocht en hier een *colloquium doctum* doorgestaan hebben. Nu moet UEd. weten, dat ik ook tot de in Giessen voor geld gediplomeerden behoer, dat dus die aanmerkingen mij hard vielen en ik dus op mijne beurt eenige aanmerkingen wil maken tegen die heeren, die, hier geëxamineerd, met zoo veel minachting op ons neerzien. Vooreerst moet ik hen vragen: beteekent het door ons te houden *colloquium doctum* dan zoo weinig? Maar hoe kunt gij er over oordeelen, daar het nooit publiek is en dus niemand dan de belanghebbende weet, of het moeilijk dan gemakkelijker is. *a priori* (misschien ook *a posteriori*; door de bekendheid der onwetenschappelijkheid van de doorgekomenen) maakt gij de gevolgtrekking, dat het examen gemakkelijk is; misschien, zegt gij, zijn er onder de examinatoren nog, doortrokken van den Harderwijkstraen saurdeesem.

Waar is het, dat een gewezen chirurgijn professor was te Harderwijk, waar vroeger handel werd gedreven in doctors-bullen en nu in eene onzer universiteiten onderwijst; maar kan die man niet tot beter insien gekomen zijn en (hier spreek ik in uwen zin) kan hij niet ingezien hebben, dat hij vroeger een gewetenloos spel dreef met dien handel in bullen? — Maar bovendien kan ik u verzekeren, dat het examen alles behalve gemakkelijk was: ik had ijverig gestudeerd in een zeker werk, ik meen van THYSSEN, over de ziekten van ons vaderland, en toch haerde er wel eens wat aan mijne antwoorden. (Vragen ze u wel eens over die ziekten?) Gelukkig, dat ik eenigen tijd in eenen apotheek was geweest en wat recepten op kon draunen; dat beviel dien heeren nog al. Dat die examinatoren niets anders vroegen, is hunne schuld niet, de wet spreekt te duidelijk, daarom waagde ik het ook; want behalve dien THYSSEN en de in de apotheek ontrvangene recepten, had ik toen nooit een boek over geneeskunde in handen gehad, (later deed ik als de hier gepromoveerden) en, behalve eenen sieke in het delftsche dolhuis, had ik nooit zieken gezien.

Daar hebben wij het al, zult gij zeggen, dus volstrekt onkundig hebt gij het recht tot practiseren gekregen, dat voor u een recht van moorden is; had ik geen gelijk, zal de inzender van dat artikel zeggen, door dat toelaten van demooren als een probaat middel tegen de overbevolking te beschouwen? *Pro parte concedo*, zouden wij te Giessen zeggen; maar, mijne heeren, voor gij den splinter in eens anders oog ziet, haalt eerst den balk uit het uwe.

Gij verbeeldt u, misschien, een overwigt over ons te hebben, omdat gij een propaedeutisch, een kandidaats- en een doctoraal examen doorgestaan, eene anatomische demonstratie gehouden, korte stellingen van HIPPOCRATES verklaard, eene dissertatie geschreven en deze verdedigd hebt, — maar het eenigste overwigt, dat ik u toegeef, is, dat uw diploma eenige honderden meer kost dan het mijne.

Gij zijt geëxamineerd, zegt gij, en door wie? door dezelfde mannen, waarmede ik een *colloquium doctum* hield. Waarom zouden zij u lastiger gevallen zijn dan mij, u, wier goudvinken zij zagen? Is het niet eene loffelijke gewoonte onder de studerende jeugd, van bij voorkeur daár te studeren, waar men het gemakkelijkst examineert; zijn niet professoren en examinatoren dezelfde personen? Bestaat niet grootendeels hun inkomen uit uwe collegiën- en examen gelden? *atqui ergo*, zoo als mijn patroon zaliger in potjeslatijn plagt te zeggen, *point de diplome, point d'argent*; wat zegt gij van die logica? is het niet als of ik, even als gij, die er nooit kwaamt, f 15 voor eene collegie in de logica of liever voor een bewijs, dat gij op dat collegie geweest waart, betaald had?

Laat gij uw anatomisch preparaat niet door anderen vervaardigen? Weet gij niet eenige dagen van te voren, wat gij demonstrenen zult? En leert gij het dan niet uit het een of ander handboek als een lesje van buiten? — Zijn de *comment annotationes* niet voldoende, om een weinig veranderd, dat is, in een beetje slechter latijn voorgedragen, om die korte stellingen te verklaren? zijn er niet *Dictionnaires de medicine* in overvloed, waaruit gij een dissertatie kunt samenflarden? Gij weet, zij zijn voor geld ook te krijgen. Ik zal u hier eens iets vertellen, wat gij misschien nog niet weet. Een doctorandus komt met zijne dissertatie bij zijnen promotor; deze, na ze doorgezien te hebben, zegt hem: »mij dankt, het is bijna woordelijk alles wat er over dat punt bij mij geschreven is.» Het antwoord was: »Wel ja, professor, dat is zoo, maar ik heb altijd gehoord, dat dissertatiën met compileren gemaakt worden, en die gedrukte cursus vond ik den besten.» De professor was tegen deze vleije rij niet bestand en nu cureert die doctor onze indische natuurgenoeten (1845). De publieke verdediging dan, zult gij zeggen; maar dat vraag ik u op, uw geweten af, kunt gij die comedie *zonder lagchen* aanzien? Ik heb zoo'n promotie eens bijgewoond (1837) de doctor kon geen woord latijn; alles was voor hem opgesteld, hij las zijne antwoorden met emphase voor, ofschoon ze wel eens wat te vroeg of te laat kwamen en hij wel eens den major met den minor verwisselde.

Maar in bedoeld stuk hebt gij u ook, mijnheer de doctor! vermeten den heer van MAAREN aan te tasten. Ware ik alhier gepromoveerd, zoo als gij, misschien zou ik het wagen, openlijk de verdediging op mij te nemen van eenen man, die in de dienst des lands is grijs geworden, eene parol aan de kroon onzes vaderlands; maar in Giessen gediplomeerd en door hem hier toegelaten, dringt een gevoel van dankbaarheid een paar woorden in zijn voordeel te zeggen. Hij is raad-adviseur. Gij neemt het niet kwalijk, dat er, zoo als gij ze noemt, nog zulke groote gebreken in onze geneeskundige staatsregeling bestaan, — maar waart gij geen man uit de provincie, waart gij de hoogte uwer eeuw, gij zoudt hem zelfs prieten, omdat hij altijd nog iets gedaan heeft ter verandering. Weet gij dan niet, dat het raad-adviseurschap eene sinecure is, dat de raad-adviseur niets te doen heeft, dat hem die post gegeven werd wegens ware verdiensten? — gij weet, hij was de ministers broeder. Is hij dus niet verdienstelijk, die u geroepen; in zich zelf eenen wensch tot verandering van het bestaande doet oprijzen en een wets-ontwerp procreëert? Het zal u nog meer treffen, zoo gij hoort, dat hij, ofschoon epicurist, de genoegeus aan een dejeuner daaraan heeft opgeofferd. Het is u bekend, dat ondank zijn loon was, en nu zoudt gij willen, dat hij zich, nogmaals moeite gaf en zich het leven lastig maakte. Had ik eene sinecure, ik deed niets en liet de zaken loopen, zoo als zij willen: — mijn oom is curator, misschien krijg ik dus nog wel eens een professoraat, — en dan zult gij zien, dat ik de wetenschap door geene nieuwe theoriën benadeeld, maar voortdurend dicteren zal; het is meer gezien. Verder is de heer van MAAREN als zeer liberaal bekend, hij beschermt alle nieuwigheden, magnetiseurs, fondelenzende vreemde doctoren, verkoopers van geheime middelen, maar geen charlatans.

Gij ziet, mijnheer, dat de te Giessen gepromoveerden, voor hoe dom gij ze ook handt, zich nog wel kunnen verdedigen; mogt gij echter, nog eens eelden aanvallen op ons wagen, wij zijn altijd tot onze verdediging bereid. Overigens blyf ik u mijne collegiale vriendschap aan.

Een doctor, die te Giessen zijn but voor geld gekocht heeft.

Advertentiën

Ondertrouwd
VRLP
den 24sten Julij
1846.
G. FONTEIN.
en
J. C. ECK.
Eenige kennisgeving.

Aanbesteding.

BUTGEMEESTER en WETHOUDEREN van STAD ARNHEM zijn voornemens op Vrijdag, den 17den Augustus 1846, des middags ten 12 ure, op het Raadhuis van genoemde Stad, in het openbaar aanbesteden:

Het REGT tot het LEDIGEN der HEELMELIJKE GEMAKKEN en UITSLEPEREN en BEGRAVEN van VEE, enz. binnen de gemeente Arnhem,

Op voorwaarden, van af heden ter Stedelijke Secretarie ter lezing liggende.

Door den Notaris A. L. DE KRUIJFF, te Voorst, zal, op

den 4den Augustus eerstkomende, des namiddags om 4 uur, aan den Beer aldaar, de toelag plaats hebben van het BOEREN-ERVE;

DE WOLFSWAARD;

bij de inzate gebragt op f 24,600.

+++ Men zal, op Woensdag den 29sten Julij 1846, des voormiddags om 11 ure, ten Herberge van T. ALBERS, te Huissen, publiek verpachten:

Ongeveer 25 Buiders NAWEIDEN, onder Huissen, in 6 perceelen. — Nader bijwijzen omschreven.

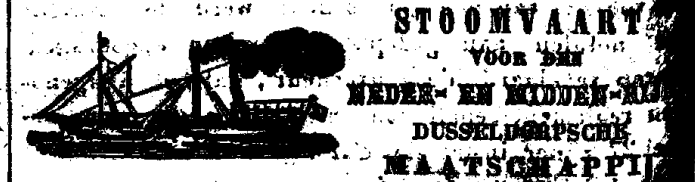
Informatie bij den Heer J. PUTTERS, te Huissen.

+++ Wetboek van Koophandel, Artikel 26
+++ Op heden, den 14den Julij 1846, is te Arnhem ontbonden de VENNOOTSCHAP

WIJNEN, tusschen CARL ALBERT EDUARD JAEGER en ISAAK HERMANUS PAULUS DE BOSSON, onder de Firma A. JAEGER DE BOSSON, beiden aldaar woonachtig; zij hiervan Acte opgemaakt en ter zijner tijd in de daartoe bestemde registers ingeschreven.

+++ Wetboek van Koophandel artikel 26
+++ Op heden, den 14den Julij 1846, is te Arnhem aangegaan een VENNOOTSCHAP

tot het drijven van HANDEL in WIJNEN, onder Firma DE BOSSON en VAN DORP, tusschen ISAAK HERMANUS PAULUS DE BOSSON en BERNARD AGATHUS VAN DORP, beiden te Arnhem woonachtig. Tot de teekening der ma zijn beide vennoten gerechtigd, edoch al voor zaken den Handel betreffende geassineerd het opnemen van gelden.

STOOMVAART

Voor den NEDER- EN MIDDEN-NEDERLANDSCHEN MAATSCHAPPIJ

Dienst bij goeden Waterland.

Van Arnhem naar Rotterdam, iedere Dinsdag, Donderdag en Vrijdag, des morgens 6 1/2 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem, iedere Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens 6 1/2 ure.

Van Arnhem naar Dordrecht, iedere Dinsdag, donderdag en zaterdag, des morgens 6 1/2 ure. Nadere inlichtingen geeft de Agent G. J. BAL te Arnhem.

Voor het ISRAELIÏSCH ONDERWIJS is hij P. VAN ZWEEDEN, te Groningen, schenken en alom te bekomen.

Het eerste LEES- en TAAL-ONDERWIGT in het BREEUVVSCHE benevens eenige Voorbereidingslessen ter gemakkelijke vertaling der Heilige Schrift, door WOLFF. Naar het Hoogduitsch, door S. J. VAN ROYKEL; met een Hebrëesch-Latijnsche op Steen gedrukt. Prijs 30 Cents.

S. J. VAN ROYKEL, Leidraad bij het Goddelijk Israëliïsch onderwijs, ten dienste der Scholen en Huisselijk gebruik; bekrachtigd door de Hoofd-commissie der zaken der Israëlieten in Nederland. Met kerkelijke goedkeuring. Prijs 30 Cents.

Tevens met nog het licht bij de uitgeverij van Heer J. van der Meer, te Rotterdam, te koop. Beschreven door zinnen Behuwarden P. van der BURG BROUWER; met portret van de lande. Het portret afkondert f 30 Cents.

VERZAMELING VAN ALBEMERIES, 30 Cent. LENTEBLADEN, door R. B. WINK JANS NUIS; Theol. Doctor en Predikant te Rotterdam. Prijs f 1.00.

JONGE DOODEN, Zucht en Levenswijze van R. B. NINK JANS NUIS. Aan Veenende Moeders of jongen Prijs 60 Cents.

Arnhem, 24 juli 1846.

Oude Wijn van f 00.00 tot f 0.00; Rode Wijn van f 0.50 tot f 1.00; Rode Wijn van f 1.50 tot f 2.00; Rode Wijn van f 2.50 tot f 3.00; Witte Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Graauwe Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Groene Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Ervten van f 0.00 tot f 0.00; Koolzaad van f 0.00 tot f 0.00; Aardappelen van f 0.00 tot f 0.00; Aardappelen van f 0.00 tot f 0.00; Boter van f 0.75 tot f 0.80 het pond.

Waterkoopte te Arnhem. Door de Jan 24 2. Palm 0. Duitz gem 1846. Te Arnhem, bij C. A. THIECK, Boekverhandelaar.